

Î N C H E I E R E

08 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii

Tatiana Vieru, Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Societatea cu Răspundere Limitată „Andri& Geo”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu
Răspundere Limitată „Andri& Geo”, către Direcția Generală Teritorială Sud a
Centrului de Combatere a Crimelor Economice și a Corupției a RM privind
anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 13 mai 2014, prin care s-a
respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Andri& Geo”, s-a
menținut hotărârea Judecătoriei Cahul din 09 octombrie 2013,

c o n s t a t ă :

La data de 18.04.2012, reclamantul SRL „ANDRI &GEO”, a înaintat cerere
de chemare în judecată împotriva pîrîtului DGT SUD a CCCEC cu privire la
anularea actului administrativ, solicitând să fie anulată Decizia nr. 1, din
03.02.2012 asupra rezultatelor reviziei tematice efectuate la SRL „ANDRI &GEO”
și să fie dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 03.03.2012 DGT
SUD a CCCEC a emis Decizia de sancționare a SRL „ANDRI &GEO”.

În decizia menționată, se indică faptul că, fiind examinat actul reviziei
economico-financiare tematice nr. 4 din 27.01.2011, întocmit la contribuabil, s-a
constatat abateri în activitatea întreprinderii, motiv din care s-a decis de rînd cu
obligarea întreprinderii de a lichida încălcările depistate, de a aplica amendă în
mărimea venitului brut din activitatea supusă în mod obligatoriu licențierii, în
sumă totală de 18 849 767 lei, inclusiv, pentru perioada anului 2010 suma de 9 244
674 lei, pentru perioada anului 2011 suma de 9 605 093 lei.

Din considerentele menționate, consideră decizia menționată drept una
ilegală, deoarece, invocarea desfășurării activității supuse licențierii în absența
licenței, este una eronată așa cum este bazată pe niște presupuneri precum că,
întreprinderea a efectuat livrarea atât pe teritoriul republicii cît și exportul resturilor

și deșeurilor de metale feroase și neferoase peste hotare obținând profit total în sumă de 18 849 767,10 lei.

În urma efectuării reviziei tematice s-a constatat ca, SRL „ANDRI &GEO” a încheiat un șir de contracte de vânzare-cumpărare, cu diverși agenți economici, atât din țară cât și de peste hotare, care au ca obiect marfă fostă în întrebuințare. Astfel, la efectuarea reviziei nu s-a constatat că întreprinderea ar fi exportat peste hotarele țării deșeuri de metale feroase și neferoase, însă starea de fapt, a fost raportată la practicarea unui gen de activitate supus licențierii, fără a deține licența.

Consideră că, CCCEC a dat o încadrare juridică greșită, bazată pe presupuneri, acestui fapt economic din obiectivitatea cărui nu rezultă altceva decât faptul că reclamantul a procurat și vândut mărfuri, deși și foste în folosință, dar după efectuarea unor reparații au recăpătat starea funcțională și au fost acceptate de cumpărători ca marfa pentru utilizarea ei continuă. În această materie e de reținut că exportarea peste hotarele țării a mărfurilor a avut loc în condițiile stabilite de Codul vamal, prin care a făcut trimitere la prevederile art.185 alin. 1) Cod Vamal.

A menționat că întreprinderea reclamantului în operațiunile economice de export a mărfurilor s-a conformat tuturor exigențelor impuse de legislația națională în această materie și presupunerile CCCEC că a fost desfășurată o activitate ilegală nu are nici un suport juridic, mai mult ca atât marfa ajungând la destinație a fost supusă controlului vamal a Statului Român, fără a avea obiecții asupra nomenclurii mărfii importate, adică în dublul control vamal a două țări nu se depistează vre-o încălcare, iar CCCEC fără a vedea marfa o atribuie la categoria de deșeuri.

În această ordine de idei au remarcat că, organul de revizie și control nu este în posesia unei pretenții din partea cumpărătorilor mărfii procurate de la SRL „ANDRI &GEO” SRL, precum că această marfa este viciată, adică inutilizabilă, iar constatările consemnate în actul de revizie nu sunt obiective, nu sunt bazate pe prevederile legislative și normative, pe date și documente expuse clar și precis admitându-se elemente de descriere personală, inutile și ne concludente, fapt ce contravine art. 24 lit. a) din Regulamentul cu privire la efectuarea reviziilor economico-financiare, aprobat prin H.G. nr. 253 din 10.03.2003.

Centrul Național Anticorupție a menționat și faptul că, referitor la argumentele din cererea de chemare în judecată, prin care se invocă faptul că organul vamal a verificat marfa și a permis exportul - nu corespunde realității. Iar despre faptul că, controlul fizic este o etapă suplimentară menționează și prevederile art. 179, 181 alin. (2) lit. a) Cod Vamal.

Respectiv în cazul efectuării controlului fizic al mărfii organul vamal înscrie în declarația vamală modalitatea de control, rezultatul acestuia și menționează numărul și mărcile de identificare a coletelor deschise pentru control.

În cazurile exporturilor efectuate de către SRL „ANDRI & GEO” la documentele vamale nu a fost menționat că s-a efectuat controlul fizic al mărfii, prin ce se confirmă că exportul a fost efectuat în baza documentelor prezentate de către exportatorul SRL „ANDRI & GEO”.

Prin Hotărârea Judecătorei Cahul din 09 octombrie 2013 s-a respins acțiunea înaintată de SRL „ANDRI &GEO” împotriva Direcției Generale

Teritorială Sud al Centrului Național Anticorupție al RM cu privire la anularea deciziei nr. 1 din 03.02.2012.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 13 mai 2014, s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „ANDRI& GEO”, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cahul din 09 octombrie 2014.

La 14 noiembrie 2014, SRL „ANDRI &GEO” a declarat recurs, în termen legal, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 13.05.2014 și a hotărârii Judecătoriei Cahul din 09.10.2013 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se admită acțiunea.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, considerând că s-a aplicat eronat normele de drept procedural și material, iar circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin.

Indică că instanțele eronat au aplicat legea sus numită așa cum speța în cauză este guvernată de alte norme decât cea pe care își fundamentează soluția instanțele.

Astfel potrivit art. 666 alin. (1)CC, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice, iar conform art. 667 alin. (1) CC, părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele normelor imperative de drept, contracte și pot stabili conținutul lor. Dacă, în scopul protecției intereselor prioritare a le societății sau ale unui individ, efectele unui contract depind de încuviințarea autorităților statului, limitările și condiționările trebuie reglementate prin lege.

Menționează recurentul că, potrivit normelor sus citate, concluziile instanțelor că utilajul exportat era uzat și neutilizabil este una lipsită de temei, or numai părțile contractante, în cazul dat cumpărătorul, potrivit art. 765 alin (3) CC, cumpărătorul care este comerciant trebuie să verifice sau să pună pe cineva să verifice bunul într-un termen atât de scurt cât permit împrejurările, iar în cazul constatării viciilor, să-l informeze neîntârziat pe vânzător.

Consideră astfel că, este cert faptul că în condițiile în care cumpărătorii nu au notificat întreprinderea că utilajul (marfa) procurată este viciată motiv din care nu poate fi utilizată după destinație, răstoarnă concluziile instanțelor că a exportat deșeuri de metale feroase și neferoase în lipsa licenței, or în atare situație nu se impunea ca la exportul mărfurilor, întreprinderea să dispună de licență.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „ANDRI &GEO” este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu dispoziția art.432 alin.(1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție constată că temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, cauza fiind judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, astfel, recursul fiind vădit neîntemeiat.

Argumentele invocate de SRL „ANDRI &GEO” în cererea de recurs că hotărârea judecătorească este ilegală, poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute.

Dezacordul cu decizia instanței de apel prin relatarea situației în viziunea recurentului, este inadmisibilă din considerentele că nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a acestei hotărâri, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea lor dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Călăuzindu-se de art.440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433 CPC și anume la lit.a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „ANDRI &GEO”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), 433 lit. a), art.440 alin.(1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către SRL „ANDRI &GEO”, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală